

Arrest

nr. 285 097 van 20 februari 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat S. DELHEZ verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde zich een Georgisch staatsburger van Georgische etnische origine, afkomstig uit het berggehucht Davati, dat behoort tot de gemeente Dusheti, in de regio Mtskheta-Mtianeti, Georgië. heeft drie minderjarige kinderen maar leeft sedert aanvang 2019 definitief gescheiden van de vader van uw kinderen. U heeft intussen een relatie met Z. M. (...) (O.V. (...)) die reeds sedert 2003 in België verblijft. U ziet echter geen verband tussen de reden waarom Z. M. (...) in België verblijft en de reden waarom u zelf asiel vraagt.

U bent sedert jaren leerkracht Engels in diverse scholen. Van 2013 tot 2021 was u als leerkracht verbonden aan een publieke schoolafdeling in het berggehucht Davati. Van aanvang af merkte u dat u doorgaans te weinig salaris kreeg uitbetaald door het schoolhoofd. Het schoolhoofd en haar boekhouder hielden op corrupte wijze bij alle leerkrachten een percentage van het loon in. Ook werden alle leerkrachten waaronder u zelf verplicht in verkiezingsperiodes mee te gaan naar verkiezingsbijeenkomsten van de politieke partij Georgian Dream. Zowel het schoolhoofd I. V. (...) zelf als ook de leerkracht Z. O. (...) waren lid van deze partij. De zus van Z. O. (...), L. O. (...), ook een leerkracht op deze school, was daarbij voorzitter van de kiescommissie van Lapanaandkari. In elke verkiezingsperiode drong uw schoolhoofd er ook op aan dat elke leerkracht tussen 20 en 30 identiteitskaarten van dorpingen zou verzamelen, opdat zij op basis van die identiteitskaarten een stem bij volmacht zouden uitbrengen op kandidaten van Georgian Dream. De leerkrachten gaven hieraan gevolg uit vrees anders hun tewerkstelling te verliezen. Deelname aan deze praktijk had ook een positief gevolg voor hun salaris. U zelf weigerde echter aan deze laatste praktijk deel te nemen. Vanaf 2016 begon u problemen te krijgen omdat u sedertdien expliciet de mening verkondigde dat u sympathisant was van de voorgaande regering van toenmalig president Mikheil Saakashvili. Onder andere het schoolhoofd eiste dat u nooit nog iets positiefs zou zeggen over de vorige regering. In de lente van 2016 werd uw zoon I. (...), die tot dan toe, net als uw andere zoon, school liep in dezelfde school waar u leerkracht was, geslagen door L. O. (...). Ten gevolge van deze slagen had uw zoon een blauwe plek in het gelaat en er kwam bloed uit zijn oor. U gaat ervan uit dat uw zoon geslagen was omdat u in die periode uw sympathie had geuit voor de vorige regering. Voortaan liet u uw zonen school volgen in Tbilisi. Uw zonen verbleven vanaf 2016 dan ook bij uw schoonmoeder in Tbilisi. U had in die periode nog een relatie met de vader van uw kinderen. In januari 2019 werd de breuk tussen de vader van uw kinderen en u zelf definitief. U was in die periode zwanger van uw dochter. Kort daarop nam u voor een periode van vijf maanden speciaal verlof om voor uw kinderen te kunnen zorgen. De financiële toelage die bij dit verlof hoort, werd u echter nooit uitbetaald door uw schoolhoofd. In verband hiermee zijn in die periode nog sociale agenten bij u thuis langs geweest, zij hebben daarbij zichtbaar een en ander genoteerd maar toen u later navraag deed naar enig verder gevolg van uw procedure, meldde men u dat er nooit sociale agenten naar uw woning zijn gekomen. Omdat de toelage die bij uw speciaal verlof hoorde niet werd uitbetaald, vroeg u uiteindelijk sociale steun aan uw dorpshef, M. D. (...). Deze weigerde u deze steun met de mededeling dat u die steun maar moest gaan vragen aan degene die uw politieke voorkeur heeft. Daarop intimideerde zij u nog met de verwijzing dat u blij moest zijn dat u nog een loon en een tewerkstelling had.

Met name het laatste jaar van uw tewerkstelling als leerkracht in Davati werd er druk op u uitgeoefend door het schoolhoofd en door de leerkracht Z. O. (...). Z. O. (...) kwam in die periode meermaals – met name als hij dronken was – naar uw woning waar hij van buiten af stond te schreeuwen en bedreigingen naar u toe uitte. Hij eiste dat u de regio zou verlaten en maakte toespelingen dat uw kinderen nooit gelukkig zouden kunnen worden. Hij heeft ook ongeveer een maand voor uw vertrek uit de regio Davati een van uw twee honden gedood door vergiftiging. Ook uw schoolhoofd maakte er toespeling op dat u spoorloos kon verdwijnen. Het werd u ook duidelijk gemaakt dat u best uw tewerkstelling zou verlaten, zo niet zou u worden ontslagen. Op 15 september 2021 kreeg u bericht dat u niet langer naar school hoefde te komen. Op 29 september 2021 werd u ontslagen. U ziet een direct verband met de verkiezingen van 02.10.2021. Daarop verliet u deze regio met uw drie kinderen en zocht u een heenkomen in Tbilisi. U solliciteerde er bij meerdere publieke scholen. Nergens werd u echter aangeworven. Enkele schoolhoofden gaven u daarbij te kennen dat in hun informatiesysteem aangegeven stond dat men u niet mocht aanwerven.

In de loop van april 2022 verkreeg u internationale paspoorten voor uw drie kinderen en voor u zelf. Op 26 mei 2022 verliet u Georgië per vliegtuig samen met uw drie kinderen. Op dezelfde datum kwam u aan in België waar u Z. M. (...) vervoegde. U had hem twee jaar geleden tijdens een vakantie in Antwerpen leren kennen en bent uiteindelijk met hem een relatie begonnen. Op 30 mei 2022 vroeg u asiel bij de hiertoe bevoegde Belgische instanties.

U legde ter staving van uw identiteit en asielmotieven volgende documenten neer: de internationale paspoorten van uw drie kinderen en u zelf, geboortebewijzen voor uw drie kinderen en u zelf, uw Georgisch identiteitsbewijs, uw Georgisch rijbewijs, uw universiteitsdiploma voor het onderwijs van de Engelse taal en letterkunde, twee bewijzen van bijscholing, een certificaat van praktijkleerkracht, twee bewijzen dat uw beide zonen school hebben gevolgd in Tbilisi.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker worden verwacht dat hij of zij redelijke pogingen onderneemt om bescherming te verkrijgen in eigen land. Er dient echter te worden vastgesteld dat u geen enkele poging hebt ondernomen om de bescherming van uw nationale autoriteiten in te roepen. Zo blijkt met name dat inzake de geweldpleging door leerkracht L. O. (...) tegen uw minderjarige zoon I. (...) in 2016 u enkel heeft gereageerd in de zin dat u uw beide zonen onmiddellijk heeft overgeplaatst naar een school in Tbilisi. U heeft echter geen stappen van rechtsbescherming ondernomen tegen mevrouw O. (...). Tegen de doodsb bedreigingen door de schooldirectrice en leerkracht Z. O. (...) – vooral tijdens het laatste jaar van uw tewerkstelling als leerkracht in Davati – en de effectieve vergiftiging van een van uw honden door Z. O. (...), kort voor uw vertrek uit Davati in september 2021, heeft u evenmin bescherming gezocht (CGVS, p. 10-11). Tegen uw ontslag als leerkracht in september 2021, dat u zelf expliciet onterecht noemt, heeft u evenmin beroep aangetekend (CGVS, p. 12). Wat dit laatste betreft, valt trouwens op dat u niet eens weet welke officiële grond er voor uw ontslag is opgegeven (CGVS, p. 12). Bevestigd waarom u telkens heeft nagelaten bescherming van uw rechten te zoeken, repliceerde u dat zulks zinloos is, dat namelijk orde handhavende instanties niets ondernemen en dat rechtsprekende instanties systematisch in het voordeel van medestanders van de huidige regeringspartij beslissen (CGVS, p. 9-12). Deze poging tot verklaring door u hoeft alvast niet te verhinderen dat u ten minste een poging zou ondernemen om bescherming te vinden, wat u dus heeft nagelaten. Bovendien zij erop gewezen dat uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 24 februari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20220224.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettegenstaande er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Uit de informatie die voorhanden is, blijkt bovendien geenszins dat er sprake zou zijn van een gedifferentieerde behandeling van kritisch denkenden door de ordediensten wanneer zij bescherming van de autoriteiten inroepen in het kader van gemeenrechtelijke feiten of een interpersoonlijk conflict. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in, gezien u integendeel nooit bescherming heeft gezocht.

In deze redenering is mede rekening gehouden met het feit dat u niet eens een politiek profiel heeft of had : behalve dat u tijdens verkiezingsperiodes weigerde deel te nemen aan door uw schoolhoofd georkestreerde verkiezingsfraude (het ronselen van identiteitskaarten van ouderlingen om bij volmacht extra stemmen voor de regeringspartij te kunnen uitbrengen) en u vanaf 2016 ten persoonlijke titel in lokale kring uw sympathie voor het voorgaande regime van Mikheil Saakashvili had geuit, geeft u expliciet aan nooit enige politieke activiteit te hebben gehad (CGVS, p. 7). Gegeven deze vaststelling dient het des te onwaarschijnlijker te worden genoemd dat u om die reden zou worden vervolgd of zou worden

uitgesloten van enige kans op bescherming. Hierbij is het trouwens van belang erop te wijzen dat u het vervolgingsrisico voor loutere sympathisanten van de vorige regeringspartij sterk overdrijft. U stelt ter zake dat met name overheidspersoneel (leerkrachten, politiemedewerkers) angst hebben om enige sympathie te uiten voor het vorige regime omdat ze vrezen omwille daarvan te zullen worden vermoord of opgesloten door de huidige overheid (CGVS, p. 13-14). Deze voorstelling van zaken strookt niet met de werkelijkheid. Uit de hierboven genoemde COI blijkt immers ook duidelijk dat er sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 heel wat hervormingen zijn ingevoerd die een belangrijke vooruitgang vormen op vlak van de uitbouw van een democratische rechtsstaat. Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld en administratieve sancties door de ordediensten in het kader van betogingen. Niettegenstaande dergelijke misbruiken kunnen voorvallen, leiden ze niet tot systematische persoonsgerichte vervolging en wordt hiernaar door de autoriteiten meestal ook onderzoek ingesteld. Vreedzame betogingen worden daarnaast vaak verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld. De Public Defender ontvangt steeds meer klachten over disproportioneel en buitensporig geweld door de politie tijdens en na arrestaties. Daar staat echter tegenover dat de Public Defender jaar na jaar steeds minder verzoeken indient bij de openbare aanklager om een onderzoek te openen naar situaties waarin er redelijke vermoedens zijn van mishandeling door leden van de ordehandhaving (politieagenten en gevangenispersoneel) omdat het OM steeds vaker zelf proactief een onderzoek start. Er zijn de laatste jaren ook nauwelijks beschuldigingen van mishandeling door politieagenten in politiekantoren en gevangenispersoneel in de gevangenissen. In verkiezingsperiodes kunnen kiezers door vertegenwoordigers van de autoriteiten onder druk gezet worden. Deze intimidatiepogingen nemen verschillende vormen aan, waaronder misbruik van administratieve middelen, bedreigingen en sporadisch ook geweldplegingen. Het betreffen ook hier echter geïsoleerde incidenten, die kaderen binnen de toenemende spanning in electorale periodes. Van een veralgemeend klimaat van geweldpleging door vertegenwoordigers van de autoriteiten is er geenszins sprake. Bijgevolg dient uw verklaring als zou u bij terugkeer naar Georgië wederrechtelijke bedreiging van uw leven of vrijheid te vrezen hebben (CGVS, p. 13), en als zouden leden uit de overheidsdiensten vrezen voor hun leven of vrijheid mochten ze enige sympathie uiten voor de vorige regeringspartij, een blote bewering te worden genoemd die geen steun vindt in waarneembare feiten en kan met name niet worden aangenomen dat u bij terugkeer naar Georgië ernstige fysieke vervolging door de overheid in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te vrezen louter omwille van uw sympathie en/of activiteiten voor de politieke oppositie of uw kritische houding ten aanzien van het huidige regime. Zoals blijkt uit onderhavige beslissing, toont u het tegendeel niet aan met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

De door u neergelegde bewijselementen zijn niet van aard om bovenstaande argumenten te ontkrachten. De internationale paspoorten van uw kinderen en u zelf, jullie geboortebewijzen, uw rijbewijs, uw identiteitskaart, uw universitair diploma bevatten louter persoonlijke gegevens die in bovenstaande beslissing niet in twijfel worden getrokken. De bewijzen van bijscholing in het kader van uw tewerkstelling, en het attest van praktijkleerkracht bevestigen het feit dat u werkzaam was als leerkracht. Deze stukken bevatten echter geen indicatie of bewijs van enige vervolging of wederrechtelijke bejegening, laat staan dat deze stukken zouden wijzen op een verhinderde toegang tot bescherming. De bewijzen van schoolgang van uw zonen in een publieke school in Tbilisi bewijzen enkel dit gegeven op zich maar bieden geen informatie of bewijskracht aangaande de door u verklaarde vervolgingsproblemen.

Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 3, 9 en 10 EVRM, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/7, 57/6/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “het beginsel van behoorlijk bestuur” en “de voorzorgs- en zorgvuldigheidsbeginselen”.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De schending van de artikelen 9 en 10 van het EVRM kan evenmin dienstig worden aangevoerd tot staving van onderhavige vordering tegen de beslissing van de commissaris-generaal waarbij, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de hoedanigheid van vluchteling van betrokkene en over het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (vgl. RvS 30 september 2008, nr. 186.661; RvS 12 maart 2008, nr. 180.930).

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: “In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: “De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.4. Bij terugkeer naar Georgië vreest verzoekende partij vervolgd te worden wegens haar sympathie voor de voorgaande regering van toenmalig president Mikheil Saakashvili (notities CGVS, p. 13). Zij stelt dat zij sinds 2016 omwille hiervan problemen begon te krijgen, met name op haar werk (notities CGVS, p. 8) en dat dit uiteindelijk tot haar ontslag leidde in september 2021 (notities CGVS, p. 4). Nadien werd zij nergens meer aangeworven (notities CGVS, p. 12).

2.2.5. De Raad wijst erop dat *in casu* in de bestreden beslissing op omstandige wijze wordt vastgesteld dat verzoekende partij geen enkele poging heeft ondernomen om de bescherming van haar nationale autoriteiten in te roepen, terwijl dit nochtans van haar in alle redelijkheid mag worden verwacht. Tevens wordt erop gewezen dat, gelet op de beschikbare informatie in dit verband, het door haar beweerde vervolgingsrisico voor loutere sympathisanten van de vorige regeringspartij ernstig gerelativeerd kan worden.

Meer bepaald worden dienaangaande door de commissaris-generaal volgende pertinente vaststellingen gedaan: *“Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker worden verwacht dat hij of zij redelijke pogingen onderneemt om bescherming te verkrijgen in eigen land. Er dient echter te worden vastgesteld dat u geen enkele poging hebt ondernomen om de bescherming van uw nationale autoriteiten in te roepen. Zo blijkt met name dat inzake de geweldpleging door leerkracht L. O. (...) tegen uw minderjarige zoon I. (...) in 2016 u enkel heeft gereageerd in de zin dat u uw beide zonen onmiddellijk heeft overgeplaatst naar een school in Tbilisi. U heeft echter geen stappen van rechtsbescherming ondernomen tegen mevrouw O. (...). Tegen de doodsb bedreigingen door de schooldirectrice en leerkracht Z. O. (...) – vooral tijdens het laatste jaar van uw tewerkstelling als leerkracht in Davati – en de effectieve vergiftiging van een van uw honden door Z. O. (...), kort voor uw vertrek uit Davati in september 2021, heeft u evenmin bescherming gezocht (CGVS, p. 10-11). Tegen uw ontslag als leerkracht in september 2021, dat u zelf expliciet onterecht noemt, heeft u evenmin beroep aangetekend (CGVS, p. 12). Wat dit laatste betreft, valt trouwens op dat u niet eens weet welke officiële grond er voor uw ontslag is opgegeven (CGVS, p. 12). Bevraagd waarom u telkens heeft nagelaten bescherming van uw rechten te zoeken, repliceerde u dat zulks zinloos is, dat namelijk orde handhavende instanties niets ondernemen en dat rechtsprekende instanties systematisch in het voordeel van medestanders van de huidige regeringspartij beslissen (CGVS, p. 9-12). Deze poging tot verklaring door u hoeft alvast niet te verhinderen dat u ten minste een poging zou ondernemen om bescherming te vinden, wat u dus heeft nagelaten. Bovendien zij erop gewezen dat uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 24 februari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20220224.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettegenstaande er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat*

dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Uit de informatie die voorhanden is, blijkt bovendien geenszins dat er sprake zou zijn van een gedifferentieerde behandeling van kritisch denkenden door de ordediensten wanneer zij bescherming van de autoriteiten inroepen in het kader van gemeenrechtelijke feiten of een interpersoonlijk conflict. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonde dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in, gezien u integendeel nooit bescherming heeft gezocht.

In deze redenering is mede rekening gehouden met het feit dat u niet eens een politiek profiel heeft of had : behalve dat u tijdens verkiezingsperiodes weigerde deel te nemen aan door uw schoolhoofd georkestreerde verkiezingsfraude (het ronselen van identiteitskaarten van ouderlingen om bij volmacht extra stemmen voor de regeringspartij te kunnen uitbrengen) en u vanaf 2016 ten persoonlijke titel in lokale kring uw sympathie voor het voorgaande regime van Mikheil Saakashvili had geuit, geeft u expliciet aan nooit enige politieke activiteit te hebben gehad (CGVS, p. 7). Gegeven deze vaststelling dient het des te onwaarschijnlijker te worden genoemd dat u om die reden zou worden vervolgd of zou worden uitgesloten van enige kans op bescherming. Hierbij is het trouwens van belang erop te wijzen dat u het vervolgingsrisico voor loutere sympathisanten van de vorige regeringspartij sterk overdrijft. U stelt ter zake dat met name overheidspersoneel (leerkrachten, politiemedewerkers) angst hebben om enige sympathie te uiten voor het vorige regime omdat ze vrezen omwille daarvan te zullen worden vermoord of opgesloten door de huidige overheid (CGVS, p. 13-14). Deze voorstelling van zaken strookt niet met de werkelijkheid. Uit de hierboven genoemde COI blijkt immers ook duidelijk dat er sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 heel wat hervormingen zijn ingevoerd die een belangrijke vooruitgang vormen op vlak van de uitbouw van een democratische rechtsstaat. Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld en administratieve sancties door de ordediensten in het kader van betogingen. Niettegenstaande dergelijke misbruiken kunnen voorvallen, leiden ze niet tot systematische persoonsgerichte vervolging en wordt hiernaar door de autoriteiten meestal ook onderzoek ingesteld. Vreedzame betogingen worden daarnaast vaak verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld. De Public Defender ontvangt steeds meer klachten over disproportioneel en buitensporig geweld door de politie tijdens en na arrestaties. Daar staat echter tegenover dat de Public Defender jaar na jaar steeds minder verzoeken indient bij de openbare aanklager om een onderzoek te openen naar situaties waarin er redelijke vermoedens zijn van mishandeling door leden van de ordehandhaving (politieagenten en gevangenispersoneel) omdat het OM steeds vaker zelf proactief een onderzoek start. Er zijn de laatste jaren ook nauwelijks beschuldigingen van mishandeling door politieagenten in politiekantoren en gevangenispersoneel in de gevangenissen. In verkiezingsperiodes kunnen kiezers door vertegenwoordigers van de autoriteiten onder druk gezet worden. Deze intimidatiepogingen nemen verschillende vormen aan, waaronder misbruik van administratieve middelen, bedreigingen en sporadisch ook geweldplegingen. Het betreffen ook hier echter geïsoleerde incidenten, die kaderen binnen de toenemende spanning in electorale periodes. Van een veralgemeend klimaat van geweldpleging door vertegenwoordigers van de autoriteiten is er geenszins sprake. Bijgevolg dient uw verklaring als zou u bij terugkeer naar Georgië wederrechtelijke bedreiging van uw leven of vrijheid te vrezen hebben (CGVS, p. 13), en als zouden leden uit de overheidsdiensten vrezen voor hun leven of vrijheid mochten ze enige sympathie uiten voor de vorige regeringspartij, een blote bewering te worden genoemd die geen steun vindt in waarneembare feiten en kan met name niet worden aangenomen dat u bij terugkeer naar Georgië ernstige fysieke vervolging door de overheid in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te vrezen louter omwille van uw sympathie en/of activiteiten voor de politieke oppositie of uw kritische houding ten aanzien van het huidige regime. Zoals blijkt uit onderhavige beslissing, toont u het tegendeel niet aan met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijzvoerende stukken."

Verzoekende partij brengt geen concrete elementen bij die van aard zijn bovenstaande bevindingen in een ander daglicht te plaatsen. Immers komt zij niet verder dan het louter herhalen van de door haar aangehaalde problemen in Georgië, waarmee zij echter op generlei wijze afbreuk doet aan voormelde, pertinente en terechte vaststellingen dienaangaande.

Verder dient te worden vastgesteld dat de door verzoekende partij aangehaalde en geciteerde landeninformatie (bijlagen 4-12 van het verzoekschrift) volledig in dezelfde lijn ligt als en bijgevolg op

generlei wijze afbreuk doet aan de landeninformatie zoals gehanteerd door verwerende partij. Dat er in Georgië nog een aantal problemen zijn met en dat er nog vooruitgang kan worden geboekt op het vlak van onder meer de bestrijding van corruptie en justitie, betreft dan ook een gegeven dat in de voormelde motivering en in de informatie waarop deze motivering schraagt uitdrukkelijk en terdege in rekening wordt gebracht. Dit gegeven doet echter geen afbreuk aan het feit dat de Georgische autoriteiten redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan hun onderdanen de nodige bescherming en ondersteuning bieden en dat aangenomen kan worden dat verzoekende partij zich bij eventuele problemen omwille van haar politieke voorkeur toegang kan verschaffen tot de nodige bescherming en ondersteuning vanwege haar nationale overheden.

De Raad onderstreept overigens dat de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent de beschermingsmaatregelen die worden genomen door de Georgische overheden bevestiging vinden in het feit op zich dat Georgië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Haar verwijzing naar een arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (zie bijlage 3 van het verzoekschrift, EHRM 17 januari 2017, nr. 18766/04, Tsartsidze/Georgië) is evenmin dienstig. Verzoekende partij toont immers niet concreet aan dat zij zich in een vergelijkbare situatie bevindt als de personen op wie dit arrest betrekking heeft.

De overige, door verzoekende partij neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier (administratief dossier, stuk 5), kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partij overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

2.2.6. Gelet op de hoger gedane vaststellingen inzake de asielmotieven van verzoekende partij, met name de vaststelling dat zij voor deze problemen in haar eigen land beschikt over de nodige beschermingsmogelijkheden en mogelijkheden tot genoegdoening, beroept verzoekende partij zich te dezen verder niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.7. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Georgië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.8. In zoverre verzoekende partij het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden acht, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 9 augustus 2022 de kans kreeg om de

redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT